

на добровільних засадах в межах ініціатив Міністерства оборони (Ministry of Defence, UK).

Одна із найпопулярніших добровільних програм - University Officers' Training Corps (UOTC), найближчий аналог «Загальновійськової підготовки». До програми входить: військова підготовка (зброя, тактика, виживання); лідерські навички; фізична підготовка; польові навчання; іноді навчання за кордоном або з іншими військовими структурами НАТО.

Програма Cadet Forces / Combined Cadet Force (CCF) розрахована переважно для школярів (від 12 до 18 років), але деякі елементи переходять і в університетське життя через волонтерство або підтримку кадетських програм. Є декілька напрямків: морський, повітряний і сухопутний підрозділи кадетів.

Студенти Великобританії також можуть вступати до резерву Збройних сил - Reserve Forces and Officer Training та проходити часткову військову підготовку у вечірній або вихідний час.

В Україні реалізація військової підготовки часто обмежується браком ресурсів: недостатня кількість обладнання, відсутність спеціалізованих викладачів, морально застарілі методики. У Великобританії програми UOTC фінансуються Міністерством оборони, забезпечуючи учасників формою, амуніцією, польовими тренінгами та навіть стипендіальними винагородами.

Україна реалізує модель обов'язкової базової військової підготовки, спрямованої на охоплення максимальної кількості молоді, але потрібно робити ставку на якість, мотивацію та добровільну участь.

ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ КРИЗОВИМИ СИТУАЦІЯМИ: ДОСВІД ТА ВИКЛИКИ

Вишневський О.О.

*Миколаївський національний аграрний університет
olegattor98@gmail.com*

Цифрові платформи відіграють важливу роль у сучасній системі управління кризовими ситуаціями, забезпечуючи оперативний збір, аналіз та поширення інформації між усіма зацікавленими сторонами. В умовах зростання кількості природних катастроф, техногенних аварій та воєнних конфліктів використання сучасних технологій стає ключовим фактором ефективного реагування та мінімізації наслідків надзвичайних подій.

Досвід передових країн показує - цифрові платформи можуть значно покращити процес управління кризовими ситуаціями, зокрема, штучний інтелект який, дозволяє аналізувати величезні обсяги інформації у режимі реального часу та прогнозувати можливі сценарії розвитку подій. Одним із прикладів такого рішення є платформа Everbridge, яка використовується у багатьох країнах для кризового управління та масового сповіщення населення. Вона дозволяє: швидко передавати важливі повідомлення екстреним службам [1], громадянам через різні канали зв'язку, включаючи SMS, електронну пошту, голосові повідомлення та мобільні додатки. Everbridge інтегрується з іншими системами управління кризами.

Окремо слід звернути увагу на важливість розробки мобільних додатків для оповіщення населення та координації дій у випадку надзвичайних ситуацій. Такі додатки можуть інформувати громадян про поточну ситуацію, надавати

рекомендації щодо безпечних дій та дозволяти надсилати сигнали про небезпеку в режимі реального часу.

Важливою складовою ефективного використання цифрових платформ є співпраця між державним та приватним секторами. Технологічні компанії можуть надавати інноваційні рішення для покращення моніторингу та прогнозування кризових ситуацій, тоді як уряди повинні забезпечити належну нормативно-правову базу для їхнього впровадження.

Значну роль у розвитку цифрових платформ для управління кризовими ситуаціями відіграє впровадження хмарних технологій. Вони забезпечують безперервний доступ до важливих даних [1]. Це особливо критично під час природних катастроф або атак на інфраструктуру, коли фізичні центри обробки даних можуть бути знищені чи виведені з ладу.

Окрім цього, важливим аспектом є впровадження механізмів зворотного зв'язку від населення. Сучасні цифрові платформи можуть використовувати соціальні мережі, чат-боти та інтерактивні карти для збору інформації про реальний стан речей у кризових зонах. Це дозволяє оперативно реагувати на потреби громадян, виявляти найбільш проблемні регіони та коригувати стратегії реагування.

Отже, цифрові платформи мають величезний потенціал у сфері управління кризовими ситуаціями, проте їхнє ефективне використання потребує комплексного підходу. Важливою є не лише технічна складова, а й організаційна, кадрова та правова підтримка.

Список використаної літератури

1. Іваненко В. С., Курепін В. М. Реалізація заходів цивільного захисту у реформах місцевого самоврядування // Екологічні та соціальні аспекти розвитку економіки в умовах євроінтеграції : матеріали Х всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 25-27 жовтня 2023 року). Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 265-268. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15758>

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОГРАМ ДЛЯ ОЦІНКИ ВИРОБНИЧИХ РИЗИКІВ

Власок О. М., Березюк О. В.

*Вінницький національний технічний університет
berezukoleg@i.ua*

Значної актуальності в умовах модерного виробництва набувають питання охорони здоров'я [1] та безпеки праці [2] працівників. Ефективна система управління охороною праці є запорукою зниження виробничого травматизму та професійних захворювань. Одним з ключових елементів при цьому є процес оцінки ризиків на робочих місцях, який дозволяє ідентифікувати потенційні небезпеки та розробити заходи для їх усунення чи мінімізації [3].

Традиційні методи оцінки ризиків, що базуються на паперовій документації та ручних розрахунках, часто є трудомісткими та схильними до помилок. Застосування спеціалізованих додатків (програмного забезпечення (ПЗ)) дозволяє автоматизувати цей процес, підвищити його точність та ефективність. ПЗ для оцінки ризиків надає можливість систематизувати дані про небезпечні фактори, провести кількісний аналіз ризиків,